

εἷς ἂν φίλος ἀπαλλάξειεν εὐεργετήσας, τὴν δὲ ψυχικὴν
ἐκείνην οὐκ ἂν ἐμπλήσειαν ἅπαντες οὔτε ζῶντες οὔτ'
ἀποθανόντες. ὅθεν εὖ πρὸς τούτους λέλεκται ὑπὸ τοῦ
Σόλωνος (13, 71)

5 Ἐπλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν.

ἐπεὶ τοῖς γε νοῦν ἔχουσιν ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος ὥριστα
καὶ τὸ τέρμα πάρεστι, τῇ χρεῖα καθάπερ κέντρον καὶ δια-
στήματι περιγραφόμενον. ἀλλὰ καὶ τοῦτο τῆς φιλαργυρίας
F ἴδιον· ἐπιθυμία γάρ ἐστι μαχομένη πρὸς τὴν αὐτῆς πλή-
10 ρωσιν· αἱ δ' ἄλλαι καὶ συνεργουῖσιν· οὐδεὶς γοῦν ἀπέχεται
χρήσεως ὄψου διὰ φιλοφίαν οὐδ' οἴνου δι' οἰνοφλυγίαν, ὡς
χρημάτων ἀπέχονται διὰ φιλοχρηματίαν. καίτοι πῶς οὐ
μανικὸν οὐδ' οἰκτρὸν τὸ πάθος, εἴ τις ἱματίῳ μὴ χρῆται
διὰ τὸ ῥιγοῦν μηδ' ἄρτω διὰ τὸ πεινῆν μηδὲ πλούτῳ διὰ τὸ
15 φιλοπλουτεῖν, ἀλλ' ἐν τοῖς Θρασωνίδου κακοῖς ἐστίν
(Men. fr. 336) |

525 Ἐπαρ' ἐμοὶ γάρ ἐστίν ἔνδον, ἔνδον ἐστὶ μοι,
καὶ βούλομαι τοῦθ' ὡς ἂν ἐμμανέστατα
ἔρῳν τις, οὐ ποιῶ δέ·

20 Ἐκατακλείσας δὲ πάντα καὶ κατασφραγισάμενος καὶ παρ-
αριθμήσας τοκισταῖς καὶ πραγματευταῖς ἄλλα συνάγω καὶ
διώκω, καὶ ζυγομαχῶ πρὸς τοὺς οἰκέτας πρὸς τοὺς γεωρ-
γοὺς πρὸς τοὺς χρεώστας·